

Skatteministeriet
Skatte- og Afgiftsadministrationsområdet
19. november 2008

Nærhedsnotat

Vedrørende Europa-Kommissionens forslag af 13. november 2008 til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/48/EØF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, KOM(2008)727 endelig

Notatet forelægges Folketingets Europaudvalg, idet det samtidig oversendes til Folketingets Skatteudvalg til orientering.

1. Formålet med forslaget

Rentebeskatningsdirektivet 2003/48/EF skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra et EU-land til en person i et andet EU-land. Det skal ske ved, at oplysning om betalingen indberettes til betalerens skattemyndigheder, som videresender oplysningerne til rentemodtagerens skattemyndigheder. Tre medlemsstater (Belgien, Luxembourg og Østrig) har valgt i en overgangsperiode at opkræve kildeskat af rentebetalinger til modtagere i andre EU-lande i stedet for at videregive oplysninger om betalingen.

Ifølge rentebeskatningsdirektivets revisionsbestemmelse, skal Kommissionen aflægge rapport hvert tredje år til Rådet om, hvordan direktivet virker. Kommissionen skal i påkommende tilfælde på baggrund af disse rapporter foreslå Rådet de ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre en reel beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrencefordrejninger. Direktivet trådte i kraft den 1. juli 2005, og Kommissionen afgav sin første tre-årsrapport til Rådet den 15. september 2008, KOM(2008)552 endelig.

Kommissionen vurderer i rapporten, at rentebeskatningsdirektivet generelt har fungeret efter sin hensigt, men at den omstændighed, at direktivet alene retter sig imod fysiske personer, bevirker, at direktivet for let kan omgås ved at indskyde formidlende investeringsinstrumenter (juridiske personer eller konstruktioner) mellem den betalende agent og den fysiske person, som er den endelige retmæssige ejer af en given rentebetaling.

Kommissionen vurderer endvidere, at definitionen af rentebetalinger bør udvides, således at direktivet også skal omfatte udbetalinger fra visse innovative finansielle produkter, der med hensyn til risikoniveau, fleksibilitet og på forhånd fastsatte investeringsafkast kan sidestilles med fordringer, samt visse forsikringsprodukter, hvor risikoelementet er ganske underordnet i forhold til et opsparingselement, der er forbundet med indtægter fra fordringer o.lign., der er omfattet af direktivet. For så vidt angår de innovative finansielle produkter blev det allerede forud for direktivets vedtagelse tilkendegivet i ECOFIN's konklusioner af 25. maj 1999 og 26.-27. november 2000, at en sådan udvidelse af anvendelsesområdet kunne komme på tale i forbindelse med den første revision af direktivet.

Kommissionen påpeger, at direktivet medfører en utilsigtet og uhensigtsmæssig forskelsbehandling af institutter til kollektiv investering, afhængig af, om disse er godkendt efter direktiv 85/611/EØF eller ej. Kommissionen påpeger, at alle institutter til kollektiv investering fremover bør være omfattet af direktivet. Endelig påpeger Kommissionen en række andre uhensigtsmæssigheder i direktivet af mere teknisk/administrativ karakter, som man foreslår rettet op samtidig med løsningen af de ovenfor påpegede problemer.

Direktivforslaget indeholder forslag til ændringer i direktivet i overensstemmelse med Kommissionens vurdering af behovet herfor.

2. Retsgrundlag

EF-Traktatens artikel 94, der kræver høring af Europaparlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt enstemmig vedtagelse af medlemsstaterne i Rådet. Artikel 94 er sålydende:

”Artikel 94 EF

Procedure for vedtagelse af direktiver om harmonisering af medlemsstaternes love og bestemmelser med direkte indvirkning på det fælles markeds funktion

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, udsteder direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der direkte indvirker på det fælles markeds oprettelse eller funktioner.”

3. Kommissionens vurdering af nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at målene for dette forslag ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af handlingens omfang bedre kan gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går dette forslag ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

Kommissionen vurderer således, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som fastsat i traktatens artikel 5.

4. Den danske regerings vurdering af nærhedsprincippet

Regeringen finder, at nærhedsprincippet er overholdt, idet formålet med forslaget alene kan opfyldes på fællesskabsplan.